

čítáno mu šestnáct služebních let do výslužby a byly mu služební požitky (t. j. plat v činné službě) upraveny od 1. února 1921 tak, jak je požívá tajemník Městské spořitelny pražské. V těchto usneseních není pražádné zmínky o úpravě odpočivných požitků žalobcových, zejména, že má býti na něho použito též pravidel pro výměru výslužného úřednictva Městské spořitelny pražské nebo jejích zásad, a bude proto třeba zjistiti, jak se do dekretu žalobcova ze dne 20. února 1921 dostalo ustanovení, že pro jeho pensijní zaopatření mají platiti zásady, obsažené v pravidlech pro úřednictvo Městské spořitelny pražské, by byl získán spolehlivý podklad pro rozhodnutí o námitce žalovaného Svazu, že Svaz nebyl tímto ustanovením dekretu platně zavázán a že pro zrušení služebního poměru žalobcova platily předpisy zákona o obchodních pomocnících (zák. ze dne 16. ledna 1910 čís. 20 ř. zák.) jakož i pro řešení otázky, zda úprava pensijních požitků žalobcových byla ponechána volnému uvážení a rozhodnutí Svazu, čili nic. Nebyly dále vysvětleny a zjištěny skutkové okolnosti, o něž žalovaný Svaz opírá důležité důvody k propuštění žalobce v žalobní odpovědi a při ústním jednání tvrzené. K správnému právnímu posouzení jest nutné, by bylo ještě provedeno další jednání a skutkové zjištění o všech pro spor rozhodných okolnostech, a, ježto řízení obou soudů v dotčených již směrech jest neúplné, bylo podle § 510 prvý odstavec c. ř. s. zrušiti rozsudky obou nižších soudů a nalézt, jak shora uvedeno.

Čís. 11151.

Žaloba o obnovu řízení (§ 530 a násl. c. ř. s.).

V neveřejném sezení smí soud jen zkoumati, zda se žaloba o obnovu opírá o některý z důvodů, jež lze podřaditi pod §§ 530 a 531 c. ř. s. Soud však nesmí uvažovati o tom, zda jest tento důvod vsutku opodstatněn a zda jsou skutečnosti, jimiž se doličuje důvod obnovy, pravdivé, čili nic.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1931, R II 313/31.)

Žalobu o obnovu z důvodu § 530 čís. 7 c. ř. s., zadanou na odvolacím soudě, tento soud odmítl, maje za to, že tu není důvodu podle § 530 čís. 7 c. ř. s., ježto žalobkyně důkazy, uplatňované žalobou o obnovu, mohla uplatniti již v základní rozepři.

Nejvyšší soud zrušil usnesení odvolacího soudu a uložil mu, by o žalobě o obnovu dále jednal a rozhodl.

Důvody:

Podle § 538 c. ř. s. jest sice žalobu o obnovu dříve, než se nařídí rok k ústnímu jednání, podrobiti předběžnému přezkoumání soudem, soudem sborovým v sezení neveřejném. Při tom musí se však soud omeziti jen na otázky, zda se žaloba opírá o některý ze zákonných důvodů

(§ 529 až 531) a zda byla podána v zákonné lhůtě (§ 534). Není-li tu některého z těchto požadavků nebo je-li žaloba nepřípustná z některého z důvodů § 230, druhý odstavec c. ř. s. (nepříslušnost soudu, nedostatek procesní způsobilosti nebo zákonného zastoupení), má žaloba arci býti usnesením odmítnuta jako nehodící se k tomu, by byl o ní ustanoven rok k ústnímu jednání. Pokud jde o otázku, zda se opírá žaloba o některý ze zákonných důvodů §§ 530 a 531 c. ř. s., smí soud v neveřejném zasedání jen zkoumati, zda jest žaloba podepřena důvodem, jež lze podřaditi pod předpisy právě uvedené. Soud však není oprávněn uvažovati o tom, zda jest tento důvod vskutku opodstatněn a zda jsou okolnosti, jimiž se důvod obnovy doličuje, pravdivé čili nic. O tom může rozhodnouti teprve na základě ústního jednání. Úvahou, že výroky učiněné prý Dr. Otou M-em, mohla žalobkyně uplatniti ještě v ústním odvolacím jednání a že nový důkaz svědkem Dr. Jindřichem O-em mohla nabídnouti již v řízení před okresním soudem, pustil se odvolací soud neoprávněně do hodnocení pravdivosti údajů žalobních o uplatněných novotách, a překročil meze, jež klade zákon jeho pravomoci v zasedání neveřejném. Ani s hlediska opozdění není odmítnutí žaloby opodstatněno, neboť podle § 538 c. ř. s. bylo jen zkoumati, zda žaloba o obnovu byla podána ve lhůtě § 534 čís. 4 c. ř. s., kterážto lhůta byla podle údajů žaloby zachována, nelze se však obíratí také řešením otázky, zda novoty samy (skutečnosti nebo důkazy) byly uplatněny opožděně podle § 530, poslední odstavec c. ř. s., o čemž lze rozhodnouti jen po ústním jednání (srov. sb. n. s. čís. 5525).

Čís. 11152.

Nelze se domáhati delegace jiného soudu z důvodu vhodnosti (§ 31 j. n.) pro zaujatost dovolaného soudu, nanejvýše bylo-li odmítnutí soudu z důvodu zaujatosti pravoplatně zamítnuto.

(Rozh. ze dne 4. listopadu 1931, Nd II 105/31.)

V r c h n í s o u d zamítl návrh žalovaného, by k vedení sporu zahájeného proti němu Městskou spořitelnou v H. u okresního soudu v H. byl z důvodu vhodnosti podle § 31 j. n. delegován jiný okresní soud v obvodu téhož vrchního soudu. D ů v o d y: Navrhovatel tvrdí, že ve sporu bude slyšen jako svědek přednosta okresního soudu v H., jenž je členem ředitelství žalující spořitelny a pod jehož nátlakem prý navrhovatel podepsal záruční prohlášení, že procesní soudce bude musiti hodnotiti svědeckou výpověď svého představeného a že jsou možné procesní situace, v nichž procesnímu soudci bude velmi těžko zachovati potřebnou míru objektivnosti, ano půjde v jistém smyslu o věc osobní prestiže a odpovědnosti jeho přímého představeného, a že proto není vhodné, by člen okresního soudu v H. rozhodoval onen spor. Navrhovatel z týchž důvodů odmítl ve sporu podle § 19 čís. 2 j. n. pro předpojatost celý okresní soud v H., avšak krajský soud tomuto odmítnutí nevyhověl a zdejší soud na stížnost žalovaného toto usnesení potvrdil.